



גיליון מס' 5



פרשת "וישב"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מיהו אביך

משל למח הדבר דומה - לעשיר גדול שנושא עליו רק את הכרטיס אשראי, ואף על פי שאין לו פרוטה בכיסו, עדיין נחשב הוא לעשיר גדול, כיון שבבנק יש לו הרבה מאוד כסף, ובהעברת כרטיס, יכול לקנות כל אשר יחפוץ. כך גם היהודי - יש לו אבא עשיר מאין כמוהו, רופא שאין כדוגמתו, שדכן שיכול להשיג כל בן זוג שבעולם, וגם חכם מאוד, שיכול לפתור כל בעיה בחיי היהודי, ובפנייה פשוטה אליו יתברך, יכול היהודי לקבל כל אשר יחפוץ, וכל מה שצריך הוא, זה להעביר כרטיס, דהיינו, לבטוח בבורא יתברך.

ולכן אומר השם יתברך -

"איך זה שאתם לא עובדים אותי בשמחה? הרי אם רק הייתם מתבוננים בגדולתי העצומה, ובחסד שאני מסובב אתכם כל היום, והשכר שמחכה לכם על כל מצווה ואפילו הקטנה ביותר, בוודאי שהייתם עובדים אותי בשמחה עצומה".

"ולא עוד, אלא שאני נותן לכם את האפשרות לפנות אלי, ולבטוח בי, ואני אמלא משאלות לבכם לטובה, ואתם עדיין לא מנצלים זאת ומרגישים תמיד חסרים, ואינכם נשענים עלי בכל מעשיכם".

שמחה זו על שום מה?

הרמב"ם (פ"ח מהלכות לולב הלכה טו) כותב בשבח השמחה, וכך לשונו: "השמחה שישמח האדם בעשיית המצווה ובאהבת האל שציווה בהם עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו, שנאמר תחת אשר לא עבדת את השם אלוהיך בשמחה ובטוב לבב".

גם בדבריו הנפלאים אנו רואים שעיקר השמחה, היא שמחה בעשיית המצווה, בגלל הזכות הנפלאה שנפלה בחלקנו לשמח את הבורא יתברך, שמתוך אהבה עצמה, מגיעים לשמחה על עצם זה ששימחנו את אהוב ליבנו.

שמחה אמיתית נובעת מאמונה תמימה, ולהיפך - עצבות חלילה נובעת מחוסר באמונה.

ככל שיהודי מבין את גדולתו של הבורא יתברך, ולא רק זה, אלא לומד ומבין את גודל אהבת הבורא כלפיו, ולאחר מכן יודע שכל מה שהשם יתברך עושה עמו במשך ימי חייו, הכל לטובתו המושלמת ומתוך אהבה גמורה, ובידו של הבורא יתברך לפתור לו את כל בעיותיו, ויודע שבכל צורך שיצטרך במשך חייו, יש לו על מי להישען, על אביו שבשמים.

ואם עדיין לא קיבל את משאלות ליבו, מבין הוא שהבורא יתברך חכם יותר ממנו, ויודע טוב יותר מה מועיל בעבורו, והדבר מתעכב לטובתו בלבד.

שבת שלום

מעלת השמחה

בפרשת כי תבוא (כח, מז) לאחר שהביאה התורה הקדושה תשעים ושמנה קללות על מי שלא יקיים את ציוויי התורה, מסיימת התורה בפסוק - "תחת אשר לא עבדת את השם אלוהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל".

והדברים לכאורה תמוהים, כל הקללות הקשות שעלולים לבוא חלילה על עם ישראל, רק בגלל שלא עבדו את השם בשמחה? ובאמת, שמדברי הפסוק משמע, שאפילו אם קיימו את התורה כולה, אבל לא קיימו אותה מתוך שמחה, עדיין חלילה יבואו קללות?

ועוד יש לשאול על סוף הפסוק "מרב כל", הקדוש ברוך הוא בא בטענות לעם ישראל "למה אתם לא עובדים אותי בשמחה ומרב כל?", כלומר - יש לכם הכל, ומדוע אתם לא עובדים אותי בשמחה? וכי יש לנו הכל, הרי כל אחד מאיתנו חושב שחסר לו דבר מה בחיים.

כדי להסביר זאת, אביא חידוש ששמעתי מיהודי חסיד וירא שמים בשם הבעל שם טוב הקדוש, שאומר, אדם שלא עובד את השם בשמחה, הדבר נובע מחוסר עמוק באמונה, שהרי אם היה מבקש מאיתנו מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל לעזור לו בהכנת ספרו החשוב לדפוס, או לעזור לו בבישול מאכליו, או בסידור ספריו הרבים, ובוודאי אם היינו זוכים לארח אותו בביתנו בשבת, אין ספק שהיינו מתרגשים, ועושים כל דבר שביקש בשמחה רבה, ולא היינו מרגישים טורח במעשינו, אף אם היה קושי רב בדבר, וכל זה מחמת גדולתו של המבקש.

ואם כך אנו מרגישים בילוד אישה, בשר ודם, על אחת כמה וכמה במלך מלכי המלכים הכל יכול, שלא רק שאין סוף לחכמתו ולגדולתו ולכוחו, בנוסף הוא הנותן לנו חיים בכל רגע, ואין סוף חסדיו מלווים אותנו מהרגע שנוצרנו ועד עתה, והוא זה שנתן לנו מזון כל ימי חייו, וכשהוא מבקש מאיתנו בניי, תניחו תפילין, תתנו צדקה, תלמדו תורה וכו', ואם אנחנו לא מקיימים את מצוותיו בשמחה עצומה, אין זה אלא משום שאנו לא מכירים את גדולתו, ואת השכר העצום שהבטיח לנו הבורא על מצוותיו.

ובעניין השאלה הרי אין לנו "רב כל", לכאורה, אם כן מדוע השם יתברך בא אלינו בטענות 'למה לא עבדתם אותי בשמחה, מ"רב כל', התשובה לזה טמונה בפרק הבטחה לבוטח.

אומר השם יתברך לעמו אהובו ישראל, יש לכם אותי, אני האבא והאמא שלכם, תבטחו בשמי הגדול והנורא, ואתן לכם משאלות לבכם כמו שנאמר (תהלים לז, ג) "והתענג על השם, ויתן לך משאלות לבך".

זמני כניסה וציאת השבת

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
16:16	15:55	16:03	16:18
17:07	17:10	17:03	17:10
17:38	17:42	17:33	17:42

לעילוי נשמת: יוסף בן שמעון ורחל נפטרו כ"ג בכסלו תש"מ
לזש"ק: אורלי בת ג'וליה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770



הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

טעות נפוצה היא לחשוב שבידיעותיו המופלאות של מרן בכל חלקי התורה אין מן הפלא, שכן מרן נתברך בזיכרון עצום, אך את האמת אמר פעם מרן לבנו הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א רגילים לחשוב שיש לי זיכרון, אך האמת היא שבילדותי המוקדמת לא היה לי זיכרון והייתי מוריד דמעות כנחל כדי שאזכור את לימודי, זאת מלבד העמל הרב שהשקיע מרן בפרט בחזרותיו על לימודיו, וכמו שהעיד פעם מרן לבחור ישיבה שבתקופת לימודו בישיבת פורת יוסף סיים מסכת גיטין (90 דף) שישים פעם, אברך נכנס למרן זצ"ל ואמר לו כבוד הרב, הרב ידוע בזיכרונו הפנומינאלי איך הרב זוכר ככה את התורה ומה עושים כדי לזכור כך? מרן ביקש להמחיש לאותו אברך מהו העמל הנדרש בלימוד התורה ולכן יצא מעט מגדרו "תביא מסכת בבא קמא" ביקש, במסכת בבא קמא בדף ע"ז עמוד א' הודפסה שורה אחת של גמרא, כל יתר העמוד מלמעלה למטה כולו דברי תוספות העוסקים בעניני טומאה וטהרה בעומק עצום, אמר לו הרב לאותו אברך אני עכשיו קורא את התוספות בעל פה ואתה תעקוב אחרי בגמרא, מרן החל להשמיע את כל התוספות מתחילתם לסופם מילה מילה, האברך התפעל מאוד ושאל את הרב איך זוכים לזיכרון כזה? ענה לו הרב מאתיים פעם למדתי את התוספות הזה אחרי מאתיים פעם יתכן שלא אזכור!!?

שבת שלום,



שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה ג': בבית הכנסת התרימו לצורך בניית פרגולה בחצר בית הכנסת, ולבסוף התבטלה התוכנית, מה דין המתפללים שהתנדבו סכום ועוד לא תרמו, האם צריכים לתרום? וכן האם המתפללים שתורמו כבר, יכולים לדרוש את כספם בחזרה?

תשובה ג': לכאורה הרי זה הקדש בטעות, שלא נחשב כהקדש. ויכולים לבקש את הכסף בחזרה.

שאלה ד': שכרתי דירה ושלמתי עליה שנה מראש, לאחר כחודשיים התגלה לי ליקוי בדירה (רטיבות), אחרי הבטחות מבעל הדירה וניסיון בלתי מקצועי לתיקון, התברר שאי אפשר לתקן ליקוי זה, וצריך טיפול יסודי שלוקח הרבה זמן. האם בעל הדירה צריך להחזיר לי את הכסף לפי ערך הדירה כשהיא עם הליקוי? ואם נשארת אח"כ כמה חודשים האם יכול בעל הבית להוציא ממני כסף?

תשובה ד': צריך להביא שמאי שיעריך כמה שווה הדירה כמות שהיא עם הרטיבות, ולפי זה לשלם את השכירות.

שאלה: הגעתי למלון ששמעתי שיש להם סאונה, וכשהגעתי חיפשתי איפה הסאונה ומצאתיה סגורה והדלקתי אותה ללא רשות והשתמשתי בה, האם עברתי על גזל?

תשובה: אם הסאונה נסגרה ע"י בית המלון הרי זה גזל וצריך לבקש את מחילת בעל המלון.

שאלה: התחלתי לעבוד בחברת ביטוח והבוס פתאום החליט שהוא לא מכיר בחוק המאפשר חצי שעה הפסקה. והיוצאת, יוצאת על חשבונה. האם אני חייבת להעביר כרטיס ביציאה ובכניסה מההפסקה?

תשובה: כל עוד הבעלים לא אמר בפירוש שהוא לא מרשה, הרי זה מותר, שכל פועל שמתקבל לעבודה, הרי התנאים הם כמנהג המדינה. אבל כעת שהבעלים לא מרשה, הרי הוא משנה את התנאים, ובידו לפטר, ולכן חייב להדפיס כרטיס כשיוצא.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

לנשמה. אלא אם כן מדובר בצדיק. שבמקום זה מועילה לו תורתו. ועליו נאמר "כי כה אמר ה' לסריסים, אשר שמרו את שבתותי...ומחזיקים בבריתי, ונתתי להם בבתי ובחומותי יד ושם, טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת".

ישנה דרך אחת לגאול את הנפטר מסבלו העצום ע"י שיביאו ילדים על שמו. כיצד? בפטירת האדם עדיין יש קשר בין נשמת הנפטר, לאשתו. הרב פעלים (בסוד ישרים סי' ב') מביא, שבתחיית המתים תשוב האלמנה לבעלה הראשון. וידוע שע"פ הסוד ישנו תיקון שנקרא "תיקון האלמנה" בטרם נישואיה לאחר. במקביל האדם הקרוב ביותר לנפטר זהו אחיו. וכאן נכנסת מצוות היבום שעל ידה גואלים את נשמת הנפטר מסבלו ומביאים אותו לתיקונו, ולכן אומר הרמב"ן שמי שלא רוצה ליבם זוהי אכזריות גדולה. במידה ולא חפץ האח ליבם מבצעים חליצה, הסוד שמסתתר מאחורי חליצת הנעל בדווקא ולא הסרת הכובע...יבואר ע"פ הגמ' בברכות ס'. כל החלומות שבהם הנפטר לוקח דברים מן הבית אין לחשוש מהם אך חלום שבו הנפטר לוקח נעלים יש לחשוש שמשווא עומד לאבד את חייו. נפק"מ להטבת חלום. מדוע יש בזה סימן רע?

מבאר רבי חיים מוולוז'ין ב"רוח חיים": כשם שהנעליים נושאות חלק קטן מהגוף ועל ידם אפשר ללכת למקומות רחוקים, כך שורשי הנשמה נמצאים בעולמות רוחניים גבוהים, ורק חלק קטן נכנס אל הגוף שעל ידו יש אפשרות לאדם לקיים מצוות מעשיות. אנשים שחוו חוויות מוות קליני תיארו לא אחת את המשפט שהיה להם, וציינו שחלק מן הדיינים היו אנשים שחיים עימנו כיום!!!! בחלק מן המקרים ציינו את שמותם, ובחלק מהם אמרו שהם מנועים מלומר את שמם. רואים מכאן עד היכן מסוגל האדם להעפיל בעצמת תורתו בחיי חיותו. ולכן שמת נוטל מנעלים זה סמל לנטילת הגוף לכן יש לעשות הטבת חלום. ולכן כאשר לא חפץ האח ליבם את אשת אחיו ובכך סימל שלא נותן גוף חדש לנשמת אחיו הסובלת, מבצעים חליצה. שהיא הסרת המנעל מעל רגלו סמל למעשה האח. ובכך מסמלת האשה שנשמת המנוח גם נחלצת ממנה ותמצא תיקונה בדרך אחרת בעת שיחפוץ הבורא, והיא יכולה להנשא לאשר תחפוץ. הקב"ה יזכנו להבין מסודות תורתו. **שבת שלום**

משמעות היבום והחליצה, בפרשתנו ישנו פרק המיוחד למעשה יהודה ותמר, זוהי הפעם הראשונה שאנו מוצאים בתנ"ך איזכור למושג "יבום" כאשר יהודה מצווה את בנו לייבם את אשת אחיו המנוח. מהו הייבום ומה משמעותו? בשנת תשי"א התייצבו בפני ב"הד בפתח תקוה גבר ואשה, הגבר הביע את רצונו ליבם את האשה שהיא אשת אחיו המנוח שנפטר ללא ילדים. ביה"ד סירב לבקשה, והזיקים חליצה. הנימוק לכך היה - תקנה של הרבנים הראשיים שנה קודם לכן שאין לבצע יבום בא"י-מטעמי אחדות העם. באותו זמן ישב בביה"ד דיין צעיר ומבריק בעולם הפסיקה בשם הגר"ע יוסף זצוק"ל. וכשמע על תקנת הרב הראשי קם חוצץ כנגדה לאפשר לכתחילה ליבם כפסק השו"ע, בתשובה ארוכה ומנומקת להפליא סתר את גזירת הרבניים הראשיים. ולימים שנתברר לו שכמה משרי הממשלה גם הם "בכחו בקדרה" שלא לאפשר יבום בא"י כי זה לא נראה להם מספיק נאור (עפ"ל) הוסיף בכתב ידו בצד הגליון מילים קשות ביותר על מערכת השלטון וקרא לאותם השרים "חצופי הדור" (כיום במהדורה החדשה הודפס בהערה 20). פסקו של מרן זצוק"ל נתקבל בבתי הדין בארץ ישראל וכן נוהגים כיום לאפשר יבום למי שחופץ בכך - כפסק השו"ע

מהו משמעות היבום שכל כך הקפידו עליו? ומדוע הרמב"ן כותב שמי שלא חפץ לייבם, זו "אכזריות גדולה", סוד זה הועבר ליהודה מהאבות הקדושים (רמב"ן שם) ויהודה ציווה לאונן לקיים מצווה זו. בהיותו בגיל 12 את סוד היבום מבאר הזה"ק: (וישב קפו:) הקב"ה ברא את האדם מעין צורה של העולמות הרוחניים. וכשם שהמערכת הרוחנית משפיע באופן תמידי חיים לעולם, כך האדם מצווה לישב את העולם בצאצאיו. אדם שזכה להרבות צלם אלוקים בעולם, זוכה בפטירתו להיכנס מאחורי הפרגוד שזהו סוג מחיצה במערכת הרוחנית וכן לחיי העוה"ב. מי שלא עסק ביישוב העולם, אפי' יש בידו תורה ומצוות, לא יזכה להיכנס מאחורי הפרגוד, ויותר מכך הוזהר מתאר את מקום הימצאה של אותה נשמה, במקום שקשה מן הגהנום והמעשה עם חזקיהו המובא במסכת ברכות (י'). מפורסם וידוע. שלא הועילו לו התורה והמצוות ונענש להיטיר משתי העולמות בגלל שלא עסק ביישוב העולם. אדם שהשתדל לישב את העולם ולא זכה לילדים. מצבו יותר טוב אבל עדין יש סבל רב



לאשת חיל

מירון החיים

כל אחת מנשות החיל רצה את מירון החיים.
מירון של בעל, ילדים, בית, עבודה... מירון של קופות חולים, החלפת טיטולים, הכנת אוכל, סידור הבית ועוד... מירון מתיש ומעייף רווי בחוויות נעימות יותר ופחות. מירון עם המון רגשות וכוחות נפש חזקים העוזרים להמשיך ולתפקד יום אחר יום. אך התפקיד שלנו מחייב לקחת פסק זמן קטן, שנייה של עצירה והתבוננות. רגע של רוגע, לנשום עמוק ו... לומר תודה!
להרים עיניים לשמיים ולומר לבורא המירון, לאב הרחמן – תודה רבה.
תודה על המירון של החיים שלי, תודה על קורת הגג, תודה על ארוחת הצהריים, תודה שיש לי בעל תודה על הילדים. גם אם הם מציינים על הקירות.
תודה שיש לי כוח לגדל אותם ולחייך גם בסוף היום.
ההודאה נותנת כוח להמשיך, שמה שמן במנועים ומקדמת לדרך מוצלחת יותר.
ברגע שעוזרים ומתבוננים בכל הטוב שהקב"ה נותן לנו רגע רגע אנחנו כבר לא מתלוננים, על כלום.
רק לומר תודה ויותר ויותר שמחים ונינוחים.

גם אם הבית בלגן והבעל קצת עייף, גם אם ארוחת הצהריים נשרפה והתינוק בוכה יותר מהרגיל...
תמיד מעודד ומחמם את הלב לדעת שאותו אבא גדול שמנהל את כל העולם אחראי גם עליי הקטנה ודואג ושומר על ביתי ועולליי...
הוא עושה הכול לטובתנו הנצחית באהבה אין קץ.

הבחירה בדינו האם לשנות את המבט על אותו יומיום ועל ידי כך לשפר את השגרה לגמרי.
על אותם ילדים שלעיתים מטרידים נסתכל כמתנות יקרות מפז מאת ה' יתברך,
על אותו בית חדר וחצי נסתכל ונודה על החמימות והטוב שבו,
על אותה רגל שכואבת נודה שיש לה לאן ללכת ובשביל מי לעבוד.
שנתרגל לומר תודה על הדברים הקטנים שכמעט הפכו מובן מאליו – החיים יהפכו לשמחים ורגועים יותר.
בית המקדש הפרטי שלנו יתמלא בשכינת השם והשלום ישרור בו דרך קבע, אמן.



פנינים מהפרשה

"וַיְהִי יוֹהָ אֶת יוֹסֵף אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי: (לט ב)
דעת זקנים מבעלי התוספות מביא, ישנם אנשים שאינם יכולים לעבוד את השם יתברך, אלא כשהם עניים ואביונים,
ואילו כשהם מתעשרים מיד שוכחים הם את ה' – **"וישמן ישרון ויבעט"**. מאידך, ישנם אנשים שאינם עובדים את השם יתברך, אלא רק מתוך עושר והרחבה, משא"כ בעוני הרי
"עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו".
אצל יוסף מעידה התורה, כי **"ויהי השם את יוסף"** – שהיה דבוק בהשם יתברך, גם כאשר **"ויהי איש מצליח"** וגם כאשר **"ויהי בבית אדוניו המצרי"** – כשהיה בשפל המדרגה. עמד
הוא בשני הנסיגות, בנסיגת העוני ובנסיגת העושר...

"הַקֹּרֶן נָא הִתְנַתְּ בְּנֶךְ הוּא אִם לֹא: (לז ב)
מסביר אבני האזל דבר יפה, השבטים אמרו זאת בלשון כזו, שיש בה רמז ליעקב, כי הוא גם גרם לכל זה, היות והוא הפלה את יוסף מכל בניו, בעשותו לו כתונת פסים, ובכך
עורר את קנאתם כלפיו. כפי שאמר חכמנו "לעולם אל ישנה אדם לבן בין הבנים, שהרי בשביל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף נתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים"
(שבת י). זהו שאמר **"הכר נא"** – עכשיו הבחין והכר לדעת **"הכתונת בנך היא"** – האמנם זוהי אותה כתונת פסים שעשית לבנך, יותר מאשר ליתר בנך, וראה למה גרם הדבר.
"וְהַמִּצְרִים מָכְרוּ אוֹתוֹ אֶל מִצְרַיִם: (לז לו)
"הקנאה" כשם שעל ידי הקנאה שקינאו השבטים ביוסף, נמכר יוסף כעבד למצרים – כך גם נעשו אחר כך בני ישראל עבדים למצרים, על ידי הקנאה שקינאו בהם המצרים,
באמרם: **"הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו"** וכך סובלים יהודים משעבוד ועינויים בכל הגלויות, לרוב בגלל קנאתם של הגויים...



סיפור לשבת

ובואו שניכם לכאן בשבוע הבא כדי להתארח, ובעזרת ה' תזכו לישועות". לאחר
התייעצות קצרה השיב הבעל, כי הוא ואשתו החליטו לקבל את ההצעה ולבוא
לארח במלונות. כעבור שנה התבשר מנהל הארגון, שהזוג זכו לחבוק את בנם
הבכור, והוא מוזמן להיות המוהל... כעבור מספר חודשים, שוב ביקשו בני הזוג,
אשר הפכו כבר למשפחה, לשוב למלונות כדי לארח. מנהל הארגון ניסה להסביר
להם, כי עדיין ישנם זוגות רבים שטרם נפקדו, ואיך יוכל הוא לדחותם ולהזמין זוג
שכבר זכה להיפקד בילדים? אך כל תשובה לא דיברה אל ליבם, והם החלו להגביר
את לחציהם. ראש הארגון חשש שמא קיים בנידון נדר שקבלו על עצמם באירוח
הקודם, והחליט לשוב ולנסות לשבץ אותם על אף העומס הרב. הוא הציע להם
להגיע בשביעי של פסח, מאחר וזהו תאריך שלא רבים מבקשים להגיע בו. השניים
נענו בשמחה, ומנהל הארגון הוסיף להזכיר להם, שצריך להתייצב במקום כשעתיים
לפני כניסת החג. ביום המיועד הוא המתין במקום כפי ששוכחם אולם השניים לא
הופיעו... החג מתקרב ובא והזוג – איננו. מנהל הארגון הבחין בשעה המתאחרת,
והחליט להזמין זוג אחר מתושבי העיר, המצפים אף הם לישועה. ואמנם, למרות
ההתארה הקצרה, הגיעו בני הזוג תוך מספר דקות למקום והחלו להכין את
המלונות לתפקידה. כמחצית השעה לפני זמן הדלקת נרות הופיע לפתע הזוג
הראשון, תוך כדי התנצלות על עיכובים בדרך. המנהל היה אובד עצות, ולבסוף
החליט הזוג המקומי לוותר, ומנהל המקום פלט מפיו באופן ספונטני את מאמר
חז"ל: **"כשם שמקבל שכר על הדרישה מקבל על הפרישה"** (מסכת פסחים כב עמ'
ב). לאחר זמן נודע, שלזוג הפורש נולדו תאומים... מתנה משמיים, הן על
"הדרישה", שהובילה אותם תוך דקות ספורות למקום, והן על "הפרישה", שוויתרו
ונתנו את הסגולה לאחרים.

רבנו בחי בספרו "כד הקמח" (ערך אורחים), לומד מאברהם אבינו ושרה שבזכות
מצוות הכנסת אורחים זוכה האדם מלבד השכר הצפון לו לעתיד לבוא. גם לשכר
עצום בעולם הזה – לבנים. ישנו ארגון חסד ברחובות בשם "ארגון עזרת חולים", אשר
ביוזמתו נחנכה ומתנהלת שנים רבות ה"מלונות" בבית החולים "קפלן" בעיר. המלונות
משמשת כבית הכנסת אורחים, ובה מתארחים המלווים של היולדות ושאר
החולים. בכל שבת מתנהלת המלונות על ידי זוג תורן, המארח את הזקוקים לכך,
בהתנדבות. מטבע הדברים, השתדל הארגון לאתר למשימה זו זוגות שטרם זכו לפני
בטן, מאחר שלהם יותר קל לעזוב את הבית בשבתות ובחגים, אולם כעבור זמן מה,
החלו המארגנים לתת את הדעת לתופעה שחזרה על עצמה. עם הפעלת המלונות
החלו להגיע מהזוגות המתנדבים בשורות טובות בזה אחר זה... בתחילה הייתה
התופעה בלתי מוסברת, אולם לאחר שמנהל המקום נתקל בדברי חז"ל אודות השכר
המובטח למקיימים מצוות הכנסת אורחים, הבין שהעניין פשוט וטבעי. השמועה על
התופעה המשמחת עשתה לה כנפיים, וזוגות רבים פנו למנהל הארגון, בבקשה
להצטרף ולזכות לשמש כזוג מארח במלונות. זוג אחד נרשם לתור הארוך, וכעבור
מספר חודשים, כשהתקשר ראש הארגון להזמין אותם, הגיבו ואמרו לו שהעניין כבר
אינו אקטואלי... "מה פירוש אינו אקטואלי?" התעניין ראש הארגון, הסבירו לו בני
הזוג, שלאור העובדה שכבר חלפו למעלה מעשר שנים מנישואיהם והם עדיין לא
התברכו בילדים, ולא זו בלבד, אלא שחיהם מלווים במתיחות רבה, החליטו להיפרד
וללכת כל אחד לדרכו, מתוך תקווה שדרכם החדשה תצליח יותר... "ברגע זה ממש",
אמר הבעל, "אנו עוסקים בחלוקת הרכוש המשותף לקראת הפרדה". למשמע
הדברים נחרד ראש הארגון ומיד אמר: "אנא מכם, הפסיקו את החלוקה ביניכם,



בס"ד

בשבח והודיה לבורא העולם על כל הטוב והחסד אשר גמלנו
הננו מתכבדים להזמין את הציבור הרחב

למסיבת חנוכה המרכזית וסעודה כיד המלך

במעמד:

הראשון לציון הרב הגאון **אליהו בקשי דורון** שליט"א
הרה"ג הרב **דוד יוסף** שליט"א, חבר מועצת חכמי התורה
הרה"ג הרב **יגאל כהן** שליט"א, ראש המוסדות
הרה"ג הרב **משה אפרת** שליט"א, ראש הכולל
הרב **חנוך זייברט** - ראש עיריית בני ברק
ועוד רבנים חשובים ואישי ציבור

עלות כרטיס
כניסה
120 ש"ח

שתערך אי"ה במוצאי שבת פרשת "מקץ"
ל' בכסלו התשע"ו (12/12/15 למנינם) בשעה: 19:30
באולמי "ארמונות חן" המפוארים רח' שלמה המלך 29 בני ברק

ינעים את הערב גדול הזמר המזרחי

יניב בן משיח ותזמורתו

בסוכת קדושים הקא"מ
הנהלג פ"ג המדרש "יב"ע אומר"

מקום מיוחד לנשים

הכניסה מגיל 20 בלבד!



הגרלה על רכב חדש

עכשיו יש לך הזדמנות
להחזיק תורה
ואולי לזכות ברכב חדש

בית המדרש "ביע אומר"
נותן לך אפשרות בקניית כרטיס הגרלה
להיות שותף מלא בכל פעילות המקום
עם 84 אברכים, שיעורים,
ולימוד בכל שעות היממה,
ובעזרה למשפחות נזקקות.



עלות כרטיס הגרלה 100 ש"ח
קנה 2 ב-200 קבל 4 כרטיסים
בהוראת הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשרות

03-8000770

רח' עוזיאל 41 ב"ב

להשתתפות
חייגו:

הזדמנות אחרונה!

להנשנותך בהגרלה

על רכב חדש !!!